

Nr 312.

Av herr **Ström, Fredrik, m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående lönerreglering för personalen vid serafimerlasarettet och karolinska sjukhuset m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 272 till årets riksdag följer statsrådet och chefen för ecklesiastikdepartementet i huvudsak direktionens för karolinska sjukhuset förslag till löner för de underordnade läkarna. Nämda förslag innebär, att de på extra stat avlönade underläkarna och amanuenserna uppdelas i trenne grupper. Den första, omfattande 11 tjänster, placeras i lönegraden e 23, den andra om 17 tjänster i e 22. Den tredje däremot, omfattande 6 andre underläkare, har placerats så lågt som e 11.

Dessa 6 andre underläkare synas utgöras av de två s. k. regnellska amanuenserna, underläkaren vid det kliniska laboratoriet, två andre underläkare vid kirurgiska kliniken och en nyinrättad andre underläkare vid neurokirurgiska avdelningen.

Visserligen har i handlingarna i ärendet uttryckts en önskan att en beföringsmöjlighet inom underläkargraden skulle förefinnas, men det förefaller som om denna kunnat tillgodoses även om skillnaden mellan ovannämnda första och andra grupp å ena sidan och å den andra den tredje gruppen gjorts något mindre. E 11 motsvarar en lön av 2 988 kronor per år plus dyrtidstillägg. Lönen är avsedd att utgöra bruttolön, varför nu utgående rätt till fri kost och jourpengar skall bortfalla.

De två underläkarna på kirurgiska kliniken ha ett synnerligen krävande arbete och dessutom jourtjänst under *två dygn av tre*. Den föreslagna underläkaren på neurokirurgiska avdelningen kommer även han att finna sin dag strängt upptagen och måste dessutom delta i jourtjänsten. De 2 regnellska amanuenserna bestrida numera jourtjänst på polikliniken för akuta sjukdomsfall under 6 dygn av 15, omhänderha ämnesomsättningsundersökningarna och betydligt laboratoriearbete. Underläkaren på kliniska laboratoriet åligger ett maktpåliggande och tidsödande bakteriologiskt-serologiskt arbete, i det att kliniska laboratoriet numera utgör sjukhusets central för allt vad bakteriologi och serologi heter.

Redan dessa förhållanden visa med önskvärd tydlighet att en total inkomst om något över 3 000 kronor måste vara orimligt låg. Det är visserligen sant att ifrågavarande platser sällan uppehållas under längre tid än ett år av en och samma person. Men den hänsyn för en god rekrytering som av flera remissinstanser ansetts nödvändig då det gäller den lägre sjukvårdspersonalen, borde nog också här beaktas. Ifrågavarande 6 platser kunna nämligen betraktas som rekryteringsplatser. En avlöning sådan som den

föreslagna avskräcker; det kan framhållas att ett stort antal underordnade läkare anse sig tvungna att använda semester och begära extra tjänstledighet till arbete som kan skaffa dem nödigt livsuppehälle. Man måste ju nämligen betänka att studieskulden i de flesta fall äro betungande och att vederbörandes framtid numera ingalunda tillåter dragandet av hur stora växlar som helst. Ur sjukhusarbetets synpunkt är det olämpligt att läkarna använda sin ledighet till så forcerat arbete som möjligt. Trötta läkare äro heller icke fullgoda allmänhetens tjänare. Än sämre te sig förhållandena om man jämför den föreslagna lönen med de förmåner som nu utgå. De regnelliska amanuenserna åtnjuta för närvarande med stipendium och hyresbidrag på sammanlagt 50 kronor en kontant månadslön av 286:50 kronor — d. v. s. per år räknat 3 438 kronor. Härtill kommer emellertid rätt till fri kost, som av direktionen 1934 värderats till 774 kronor. Sammanlagt uppnå nu nämnda underläkare en lön av 4 212 kronor per år. Underläkaren på kliniska laboratoriet erhåller per år, kosten inberäknad, 3 486 kronor. De båda på kirurgiska kliniken arbetande underläkarna uppbära i lön per år 3 708 respektive 3 828 kronor. Härtill kommer kosten och dessutom fri bostad, värderad till 414 kronor per år. Sammanlagt skulle alltså den ene uppnå 4 896 och den andre 5 016 kronor. Det kan anmärkas att bostad för närvarande står till innehavarnas av nämnda kirurgtjänster förfogande.

Som synes är den föreslagna löneregleringen i dessa fall ingalunda liktydig med en löneförbättring. Tvärtom medför regleringen en synnerligen kraftig försämring, och så blir fallet även om endast den konstanta lönen tas i betraktande, möjligen med undantag för underläkaren på kliniska laboratoriet. Det torde emellertid vara riktigast att jämföra den nuvarande totala lönen med den föreslagna, eftersom den senare ju är avsedd att utgöra bruttolön.

Frånräknas förmånen av fri bostad, utgöres för nämnda 5 underläkare lönen i medeltal av 4 200 kronor per år räknat. Inberäknas denna blir medeltalet 4 365, vilken närmast motsvarar e 18.

Med anledning av ovanstående hemställes,

att riksdagen för sin del måtte besluta att placera de 6 andre underläkarna vid serafimerlasarettet i lönegrad e 18.

Stockholm den 7 april 1937.

Fredrik Ström.

Karl Sandegård.

H. Sten.

Ivar Ekströmer.

G. Björkman.